
Kronika

Palestra 28/11(323), 87-90

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Inna sprawa, to pytanie, czy kara śmierci odstrasza lepiej niż inne kary. Z badań empirycznych prowadzonych od dwudziestu lat naszego wieku w USA i innych krajach zachodnich wynika, że kara śmierci nie ma widocznego wpływu na liczbę przestępstw. Liczba zabójstw jest stała lub maleje mimo abolicji kary śmierci i stosowania kar innego typu. Dane wskazują nawet na wyższy często poziom zabójstw w okresie, gdy kara śmierci była wprowadzana przez ustawodawstwo."

s.m

KRONIKA

KRONIKA CENTRALNA

1.

Przyznanie nagrody Naczelnej Rady Adwokackiej imienia adw. Borysa Ołomuckiego za najlepszą pracę dotyczącą dziejów adwokatury polskiej

Stosownie do uchwały Prezydium NRA z 1974 r. i uchwalonego regulaminu przyznawania nagrody Naczelnej Rady Adwokackiej im. Borysa Ołomuckiego za najlepszą pracę dotyczącą dziejów adwokatury polskiej obradowało w dniu 30 lipca 1984 r. powołane przez Prezydium NRA jury w następującym składzie:

1. Prezes NRA adw. Maria Budzawska, 2. prof. dr hab. adw. Andrzej Ajnenkiel z Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk, 3. redaktor naczelny „Palestry” adw. Zygmunt Skoczek (nieobecny), 4. kierownik Ośrodka Badawczego Adwokatury adw. Janina Rutkowska.

Ustanowiona nagroda miała być przyznawana za najlepszą opublikowaną pracę (studium, monografia, esej) dotyczącą dziejów adwokatury polskiej — ze szczególnym uwzględnieniem roli adwokatury w rozwoju prawa i kultury prawniczej w Polsce.

Biorąc pod uwagę fakt, że z przyczyn organizacyjnych, a także wskutek sytuacji związanej z wprowadzeniem stanu wojennego jury nie było w sta-

nie przyznać nagród za okres od 1978 r. do 1983 r., przyjęto propozycję prof. dra hab. A. Ajnenkiela rozpatrywania przez kwalifikujących do nagrodzenia za odcinki czasowe dłuższe aniżeli roczne. Jednocześnie jury postanowiło wystąpić do Prezydium NRA z wnioskiem o przyznanie wyższej od przewidzianej regulaminem nagrody w podanych niżej wypadkach.

Po dyskusji uznano, że za cały omawiany okres pracą najbardziej zasługującą na nagrodę jest praca pt. „Zarys historii adwokatury polskiej”, opracowana przez zespół w składzie: adw. Andrzej K i s z a, adw. Roman Ł y c z y w e k i adw. Zdzisław K r z e m i ń s k i, wydana w 1978 r. Wymienionym wyżej autorom jury przyznało nagrodę w wysokości 15.000 zł po wprowadzeniu zmiany regulaminu w tym zakresie.

Nagrodę w wysokości 5.000 zł jury przyznało adw. Stefanowi M i z e r z e za pracę pt. „O statucie tymczasowym Palestry Państwa Polskiego” (na 60-lecie odzyskania niepodległości państwowej) („Palestra” nr 11—12 z 1978 r.).

Nagrodę w wysokości 5.000 zł jury przyznało adw. Witoldowi Bayerowi za pracę pt. „Konspiracyjna organizacja w działalności adwokatury polskiej w okresie okupacji hitlerowskiej” („Palestra” nr 8 z 1983 r.).

Nagrodę w wysokości 5.000 zł przyznano adw. Stanisławowi Jaguszowskiemu za pracę pt. „Czterdziestolecie masowych aresztowań i zsyłki adwokatów warszawskich do obozu zagłady w Oświęcimiu” („Palestra” nr 7—9 z 1981 r.).

Nagrodę w wysokości 5.000 zł przyznano adw. Edwardowi Muszalskiemu za pracę pt. „Adwokaci polscy w Wielkiej Brytanii w latach 1939—1945” (fragmenty zamieszczone w „Palestrze” nr 8 z 1983 r.).

Nagrodę w wysokości 5.000 zł przyznano adw. drowi Marianowi Czumiemu za pracę pt. „Udział adwokatów Krakowskiej Izby Adwokackiej w walkach zbrojnych 1939—1945” (fragmenty zamieszczone w „Palestrze” nr 8 z 1983 r.).

Jury przyznało honorowe wyróżnienie za całokształt prac związanych z dziejami adwokatury polskiej pośmiertnie adw. Karolowi Potrzebowskiemu.

Jury udziela również honorowego wyróżnienia adw. Janowi Kantemu Ciskowi pośmiertnie za pracę pt. „Przyczynki do historii adwokatury łódzkiej od roku 1889 do początku niepodległości”, opublikowaną w „Palestrze” nr 2 z 1981 r.

Jury oceniło wysoko pracę adw. Zdzisława Krzemińskiego i adw. Romana Łyczynka pt. „Adwokatura warszawska” cz. I, uznając jednak, że będzie ona podlegać ocenie wraz z cz. II, opublikowaną w 1984 r.

Jury w sposób szczególnie wyróżnia autorów referatów i opracowań na sesję naukową na temat „Adwokatura polska w latach 1939—1945”, które zostały złożone w OBA, a ich fragmenty zostały opublikowane w „Palestrze” nr

8 z 1983 r. Należy tu wymienić adwokatów:

- 1) Alfreda Dreszera: Adwokaci polscy w oficerskich obozach jeńческих w Niemczech w latach 1939—1945,
- 2) Stanisława Hećki: Udział adwokatów wielkopolskich w walkach Armii „Poznań” w 1939 r.,
- 3) Mirona Kołakowskiego: Udział adwokatów w tajnym nauczaniu akademickim w okresie okupacji 1939—1945,
- 4) dra Ludwika Kohutka: Walka i straty adwokatury polskiej Śląska Cieszyńskiego w okresie okupacji hitlerowskiej 1939—1945,
- 5) dra Juliusza Niekrasza: Skład personalny Wojskowego Sądu Specjalnego Śląskiego Okręgu AK: adwokaci śląscy w szeregach ZWZ-AK,
- 6) Jana Jacka Nikischa: Adwokatura wielkopolska w Ruchu Zachodnim,
- 7) dra Kazimierza Ostrowskiego: Udział adwokatów polskich w konspiracji wojskowej w okresie 1939—1945,
- 8) Jana Pietrzykowskiego: Akcja AB w Częstochowie,
- 9) Jadwigę Rutkowską: Udział adwokatów w powstaniu warszawskim,
- 10) Marię Staniszkis: Adwokaci i aplikanci adwokacy w innych obozach jeńców.

Jury ocenia również wysoko przedstawiony na sesji materiał wspomnieniowy.

Jury zwraca się do Prezydium NRA o zmianę punktu regulaminu przyznawania nagrody za najlepszą pracę dotyczącą dziejów adwokatury polskiej, przyjętego w dniu 7.III.1974 r., w ten sposób, aby nagroda była przyznawana za okres 3-letni — począwszy od 1984 r. — ze stosownym podniesieniem jej wysokości.

2.

Ponowna wizyta przedstawicieli adwokatury jugosłowiańskiej w Polsce

Na zaproszenie Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w PRL przybyła do naszego kraju ponownie (pierwszy raz nastąpiło to w 1972 r., o czym pisała „Palestra” w nrze 11) delegacja adwokatury jugosłowiańskiej w celu dalszego zacieśnienia współpracy pomiędzy obu socjalistycznymi adwokatami. Wizyta trwała od 17.IX. do 21.IX. br.

W skład delegacji jugosłowiańskiej weszli: adw. Rudi Selich, prezydent Jugosłowiańskiej Rady Adwokackiej i zarazem prezydent Rady Adwokackiej w Słowenii, adw. Weljko Guherina, wiceprezydent Jugosłowiańskiej Rady Adwokackiej i zarazem prezydent Rady Adwokackiej w Serbii, adw. Sotir Glavinca, członek Rady Adwokackiej w Macedonii, i adw. Milan Mikowicz z Pancewa, członek Prezydium i przewodniczący Rady Adwokackiej w okręgu autonomicznym Wojwodina.

Należy zwrócić uwagę, że — stosownie do federacyjnego ustroju Jugosławii — adwokatury w poszczególnych republikach (np. w Chorwacji, Macedonii itd.) i okręgach autonomicznych (Wojwodina, Kosowo) mają autonomiczną pozycję i regionalny samorząd adwokacki.

Delegacja jugosłowiańska przybyła na wspólne spotkanie do siedziby Naczelnej Rady Adwokackiej w dniu 20 września 1984 r.

Ze strony polskiej adwokatury w spotkaniu udział wzięli członkowie Prezydium NRA, adw. Z. Czerski — przewodniczący Komisji Zagranicznej NRA, dziekan Rady Warszawskiej adw. Maciej Dubois i inni członkowie ORA w Warszawie, w tym zastępca redaktora naczelnego „Palestry” adw. Stefan Mizera.

Spotkanie obu delegacji zainauguro-

wało wystąpienie prezes NRA adw. Marii Budzanowskiej, posłanki na Sejm, która wyraziła radość z przybycia cenionych gości i zarazem kolegów ze wspólnego fachu. Witając serdecznie gości, Pani Prezes wyraziła przekonanie, że istnieje wiele form współpracy pomiędzy adwokatami jugosłowiańską a adwokatami polską. Nie bez znaczenia są również ewentualne kontakty osobiste pomiędzy przedstawicielami obu adwokat.

Zdaniem Prezesa NRA adw. M. Budzanowskiej należałoby w toku dalszej współpracy rozważyć takie kwestie, jak okresowa wymiana delegacji, wyznaczenie czasopism i innych publikacji, wydanych przez obie adwokatury, kontakty nie tylko na szczeblu naczelnym organów adwokat, ale również na szczeblu poszczególnych izb adwokackich, organizowanie wspólnych sympozjów na wybrane wspólne tematy, uczestnictwo w organizowanych w obu krajach zawodów sportowych (żeglarskich, narciarskich) itp.

W odpowiedzi na serdeczne przyjęcie delegacji jugosłowiańskiej przez Naczelną Radę Adwokacką w PRL przewodniczący delegacji jugosłowiańskiej adw. Rudi Selich złożył podziękowanie za miłe przyjęcie i przekazał informacje o swoistej strukturze organizacyjnej adwokatury jugosłowiańskiej (ustrój federacyjny państwa). Mówca zaznaczył ponadto, że adwokatura w jego kraju ma nie tylko zadanie i obowiązek indywidualnej ochrony praw obywateli, ale także określone funkcje publiczne. Adwokatów jugosłowiańskich obowiązuje m.in. dobra znajomość prawodawstwa gospodarczego, co — zdaje się — nie ma miejsca w Polsce.

Na szczeblu federacyjnym przewodniczący adwokatury jest jedynie koord-

dynatorem działań izb adwokackich, ale nie ma uprawnień władczych w łonie samorządu. Ponadto obowiązuje okresowa rotacja kadrowa w sprawowaniu tej funkcji.

Adw. R. Selich podzielił słuszość projektów i oczekiwań strony polskiej co do potrzeby zacieśnienia kontaktów organizacyjnych i interpersonalnych pomiędzy obu adwokatami.

Wypowiedź adw. R. Selicha uzupełnił adw. Sotir Glavince, który omówił styl pracy w izbach adwokackich w Jugosławii i zauważył, że byłoby przyjemnym akcentem przyjaźni rozegranie np. meczu piłkarskiego oraz udział naszych adwokatów w Splicie.

Kierownik Ośrodka Badawczego Adwokatury adw. Jadwiga Rutkowska przedstawiła genezę, zadania i osiągnięcia tej adwokackiej placówki badawczej w Polsce, wyrażając gotowość udostępnienia jugosłowiańskim kolegom dorobku OBA.

Dziekan adw. M. Dubois przedstawił cztery konkretne formy współpracy i wymiany (wizyt, pobytów wypożyczynkowych) między adwokatami obu krajów.

Adw. Weljko Guberina uznał, że dojrzała już w pełni sytuacja do złożenia przez delegację polską wizyty w Jugosławii, należy jedynie uwzględ-

nić wspólnie jej termin i program.

Adw. Milan Mikowicz zgłosił uprzejme życzenie, aby ze strony adwokatury polskiej delegacja jugosłowiańska mogła uzyskać stosowne informacje w sprawach: obciążeń podatkowych adwokatury i adwokatów, rodzaju ubezpieczeń społecznych (składki i świadczenia), zasad ustalania taryfy adwokackiej, ustroju samorządu adwokackiego, formy wykonywania zawodu, podstawy etyki adwokackiej i zakresu ethosu adwokackiego, sądowych przepisów o obronie itp.

Wiceprezes NRA adw. dr Kazimierz Łojewski wypowiedział kilka zasadniczych uwag o pozycji adwokata w procesie sądowym i implikacjach publicznych z tym związanych.

Przy wspólnym posiłku zakończono w miłej atmosferze omawiane spotkanie.

Należy dodać, że w czasie swego pobytu w Polsce delegacja kolegów jugosłowiańskich została przyjęta przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego prof. dra Włodzimierza Berutowicza i przez Wiceministra Sprawiedliwości Zdzisława Jędrzejczaka, a także złożyła wizytę w Zarządzie Głównym ZPP.

S.M.